

Motion till riksdagen 2012/13:U1

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:164

Biståndets resultat – tema demokrati och mänskliga rättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i högre grad prioritera de sociala och ekonomiska rättigheterna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bilaterala biståndet för demokrati och mänskliga rättigheter i högre utsträckning bör gå genom det civila samhällets aktörer.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att biståndet inte ska påverka maktbalansen i ett land genom ekonomiskt bistånd till politiska partier.

Motivering

I skrivelsen framkommer det ett tydligt fokus på medborgerliga och politiska rättigheter och stöd till statliga institutioner och myndigheter. Detta har i grunden ett gott syfte och men det är värt att understryka att denna inriktning utgör en mycket stor del av biståndet, och i det sammanhanget tvingas man ställa sig frågan i vilken grad ett alltför långtgående fokus på detta bidrar till att uppfylla millenniemålen.

När biståndspolitiken utformas är det enligt vår mening viktigt att utgå från fattiga människors prioriteringar. Världsbanken har i en stor studie (*Voices of the poor*) konsulterat runt 60 000 människor och gjort 23 specifika landsstudier. I denna studie fick människor i fattigdom såväl i stad som på landsbygd beskriva hur de ser på sin livssituation och ange vilka problem de har samt prioritera dem. Flertalet fattiga människor lever på landsbygden och majoriteten av dem gav högsta prioritet åt problem som har med säker tillgång till livsmedel samt inkomster att göra. I två studier framkom det att otillräcklig tillgång till eller dåligt dricksvatten var det främsta problemet. Utöver säker

Fel! Okänt namn på

tillgång till livsmedel uttryckte kvinnorna i Världsbankens studie att även problem som har med ohälsa, dåliga utbildningsmöjligheter för barnen samt brist på mödravård och möjlighet till familjeplanering var prioriterade, vilket betyder att man i högre grad bör prioritera ekonomiska och sociala rättigheter.

Vi anser det viktigt att komma ihåg att även rätten till en skälig levnadsstandard, rätten till utbildning och rätten till hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter enligt FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter samt den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Insatser för t.ex. jordbruksutveckling för ökad livsmedelssäkerhet, rent vatten, grundläggande sanitet, utbildning och hälsa är också insatser för att främja mänskliga rättigheter. Att intensifiera den typen av insatser är också avgörande om vi ska ha någon chans att uppnå millenniemål (MDG) 1 om att halvera jordens fattigdom och hunger, MDG 2 om alla barns tillgång till skola, MDG 4 att minska barnadödligheten, MDG 5 att förbättra mödrhälsan, MDG 6 att bekämpa hiv, aids, malaria och andra sjukdomar samt den del av MDG 7 som handlar om tillgång till rent vatten och sanitet.

Att uppnå fungerande demokratiska samhällen där mänskliga fri- och rättigheter respekteras och människor kan uppnå ett välstånd, inte bara vad gäller tillgång till livsmedel och ökade inkomster är naturligtvis en viktig utgångspunkt för utvecklingssamarbetet. En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter och individer som har en förståelse för och kunskap om lokala förutsättningar. Studier visar på att för fattiga, marginaliserade människor är frågan om att göra sin röst hörd och utöva inflytande i första hand en fråga om deras ställning i den omedelbara närmiljön. Det avgörande sättet att förbättra deras ställning förefaller vara att utgå från fattiga människors prioriteringar och ge dem förutsättningar att förbättra sin ekonomiska ställning och säkra tillgången till livsmedel, vilket i högsta grad även gäller kvinnor (Birgergård 2011, Hyden 2010). Därför menar vi att satsningar i biståndet på fattiga människors grundläggande behov också främjar deras möjligheter till utveckling och att verka för andra rättigheter. Vi anser även att i arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter bör det svenska bilaterala biståndet i högre grad prioritera satsningar i det civila samhället som ger större möjligheter för människor att verka för demokrati och mänskliga rättigheter. Däremot menar vi att världsbanken och FN spelar en viktig roll i uppbyggnad och påverkan av demokratiarbete på statlig nivå.

I arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter i andra länder är det dock viktigt att skilja mellan att verka för grundläggande mänskliga rättigheter och demokratiska principer och att gå in och detaljstyra länders politiska inriktningar, t.ex. genom att överföra svensk abortpolitik och genuspedagogik på ett sätt som inkräktar på det enskilda landets rätt att föra sin egen inrikespolitik. Därför menar vi att det är problematiskt att välja att stödja enskilda politiska partier i ett land. Det är ofrånkomligt att detta påverkar maktbalansen i ett land och att det stör den inrikespolitiska processen. Vi menar därför att svenskt ekonomiskt bistånd till politiska partier ska upphöra.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 27 september 2012

Julia Kronlid (SD)

Björn Söder (SD)

Johnny Skalin (SD)

Kent Ekeröth (SD)